

Om rumindustriens muligheder. Astronaut Andreas Mogensen, EIR-interview.

EIR-videointerview med astronaut Andreas Mogensen efter konferencen på Christiansborg, om rumindustriens muligheder, 2. maj 2016

EIR: Hvordan ser du samarbejdet med Kina, og deres ambitiøse program?

Mogensen: Vi samarbejder også med Kina hos ESA; de bliver en vigtig samarbejdspartner i fremtiden. De er så bare ikke i dag en del af samarbejdet bag Rumstationen. Men vi håber da på, i hvert fald fra europæisk side, at få etableret et samarbejde, og jeg også, at der er en god chance for, at vi en dag ser en europæisk astronaut ombord på den næste, kinesiske rumstation. Hør mere.

Se også:

Optagelser fra konferencen på Christiansborg den 2. maj 2016, om rumindustriens muligheder, inkl. astronaut Andreas Mogensen

Optagelser fra konferencen på Christiansborg den 2. maj 2016 om Rumindustriens muligheder inkl. astronaut Andreas Mogensen

Schiller Instituttets optagelse.

Se også EIR's og Schiller Instituttets kort interview med Andreas Mogensen efter konferencen. (kommer senere)

1. del:

2. del:

Program:

Ordstyrer: Helge Sander

15.00 MF Orla Hav byder velkommen

15.03 praktiske forhold ved ordstyrer Helge Sander

15.05 rumlovens perspektiver. Ulla Tørnæs.

15.13 Andreas Mogensen præsenteres

15.15 indlæg under overskriften "de industrielle muligheder indenfor rumfart".

15.25 Niels Buus, Gomspace Aalborg.

15.30 Peter Sloth, kontoret for Rum, uddannelses- og forskningsministeriet.

15.35 Charlotte Rønhof, Dansk Industri (erstattet af en anden fra DI)

15.30 Torben Andersen Lindhardt, Dansk Metal.

15.45 Morten Bødskov, MF Socialdemokraterne, formand for Erhvervsudvalget

15.50 Jakob Engel-Schmidt, MF Venstre, i Uddannelses- og Forskningsudvalget

15.55 der indsamles spørgsmål til Andreas Mogensen.

16.00 Andreas Mogensen besvarer indsamlede spørgsmål stillede af Helge Sander.

Andreas Mogensen til EIR: Hvorfor samarbejde med det russiske rumagentur er vigtigt

København, 16. september 2015 – Andreas Mogensen, den første dansker til at foretage en rejse i Rummet, ankom til Danmark i dag efter sin netop overståede 10-dages IRISS-mission til ISS (Den Internationale Rumstation, med start 2. sept.). EIR fik mulighed for at stille det første spørgsmål på en pressekonference, som Andreas Mogensen holdt i Industriens Hus. Pressekonferencen blev sendt live over den nationale kanal TV2, og en del af hans svar til EIR var leder på den artikel, der kom på TV2's hjemmeside, med overskriften: »Andreas Mogensen: Der er ingen grænser set fra rummet«. EIR's

spørgsmål kommer efter ca. 13 minutter.

EIR: Identifikation. "Da du holdt din pressekonference i oktober 2014, spurgte jeg dig om, at forberedelsen til din rumrejse fandt sted under en voksende spænding mellem Rusland, på den ene side, og USA og Europa på den anden side, hvor du fastslog, at det var meget vigtigt at beholde videnskabeligt og rumfartsmæssigt samarbejde. Så nu, efter at du har været i rummet på en Soyuz-raket sammen med en russisk kosmonaut fra Baikonor, hvad siger du om, hvorfor det er vigtigt at beholde samarbejdet mellem det russiske rumagentur, og ESA og NASA?"

Andreas Mogensen: "Det er kun gennem samarbejde og kommunikation, at vi kan løse nogle af de problemer, som eksisterer. Det, jeg kan sige er, at, ombord på rumstationen er der ingen problemer mellem nationaliteterne.

Vi er mennesker, der drager i Rummet sammen for at løse fælles problemer. Måske er det første indtryk man får, når man kigger på Jorden, at det er én Jord. Man kan ikke se landegrænser fra Rummet, og man får meget hurtigt en fornemmelse af, at det er noget menneskeskabt, landegrænser. Vi er allesammen mennesker med de samme drømme, med de samme ønsker, med de samme behov, og vi lever på den samme planet, så derfor er det samarbejde, der ligger bag rumstationen, så vigtigt.

Og jeg tror, at det i fremtiden bliver endnu vigtigere, fordi det er et eksempel på, hvordan vi i fællesskab kan løse problemer. I fremtiden vil flere og flere af vores problemer være på en skala, som gør det nødvendigt, at vi arbejder på tværs af landegrænser, og på tværs af kulturer. Det er rigtig, rigtig vigtigt, og et godt eksempel på, hvad vi kan opnå, når vi arbejder sammen og samarbejder."

Mens han var i Rummet, udførte Andreas Mogensen mange eksperimenter, af hvilke den mest spændende var, som en del af »Thor-eksperimentet«, at se, hvad det er, der sker under tordenvejr oven over skyerne, og han filmede, for første gang,

»blå kæmpelyn«, der lynede op i gentagne lysudbrud, fra kuplen på toppen af den russiske sektion af ISS. Han fortalte, hvor spændende det var, da han fandt ud af, at dette var første gang, fænomenet var blevet opdaget og filmet.

I morgen vil Andreas Mogensen holde et foredrag på Københavns Universitet og møde børn på Planetariumet.

Se også video og interview fra oktober 2014:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=7717>

EIR's interview med Andreas Mogensen udgivet i den tyske avis Neue Solidarität

Frieden durch internationale Kooperation im Weltraum

Følgende artikel blev udgivet i Neue Solidarität, Nr. 40, den 30. september 2015

Læs også den danske version her af en pressemeddelelse som blev publiceret på EIR's (Executive Intelligence Review) hjemmeside den 19. september 2015. Læs den engelske version her.

Andreas Mogensen war als erster Däne im Weltraum und löste

damit eine Welle des Optimismus in Dänemark aus.

Am 2. September 2015 um 10:37 Uhr Ortszeit schrieb Andreas Mogensen Geschichte, er flog als erster dänischer Astronaut in den Weltraum. Mogensen als Vertreter der Europäischen Weltraumbehörde (ESA) und seine Reisegefährten, die Astronauten Sergej Wolkow (Russland) und Aidyn Aimbetow (Kasachstan), starteten an Bord einer russischen Sojus-Rakete vom Kosmodrom Baikonur aus, das in Kasachstan liegt, aber von der russischen Weltraumbehörde verwaltet wird. Die zehntägige Mission bestand im wesentlichen darin, die Sojus-Kapsel zur Internationalen Weltraumstation (ISS) zu steuern und von dort aus mit einer anderen Sojus-Kapsel, die dort seit sechs Monaten „geparkt“ war, wieder zur Erde zurückzukehren.

Mogensen, der an der Universität von Texas in Austin einen Doktorgrad in Weltraum-Ingenieurswesen erworben hatte, mußte eigens für diese Reise Russisch lernen, um in Rußland lernen zu können, wie man die Sojus-Kapsel steuert. Der Name der Mission lautete „Iriss“ – eine Kombination aus Iris und ISS. Iris ist die griechische Göttin, deren Name sowohl „Regenbogen“ – das Zeichen des Friedens – als auch „Botschafter“ bedeutet: Sie ist die Botin der Götter des Olympos, Mittlerin zwischen dem Kosmos und den Menschen.

Während seines Aufenthalts auf der ISS führte Mogensen zwölf Experimente durch. Wohl am aufregendsten war eines, mit dem dokumentiert wurde, was während eines gigantischen Wirbelsturms über den Wolken geschieht. Von der Kuppel – dem Panoramafenster – des russischen Moduls aus gelang es ihm, blitzende „blaue Strahlen“ (*blue jets*) zu filmen, das sind wiederholte, stichflammenähnliche Entladungen. Während seiner Pressekonferenz am 16. September äußerte er seine Freude und Begeisterung darüber, daß es damit zum erstenmal überhaupt gelungen war, dieses Phänomen zu beobachten und zu filmen.

Mogensen nahm auch sog. „rote Kobolde“ (*red sprites*) auf, mächtige rotfarbige Entladungen, die 1989 erstmals entdeckt

worden waren. Während dieses Experiments mit der Bezeichnung „Thor“ – nach dem nordischen Gott des Donners – verfolgten Forscher auf der Erde den Wirbelsturm und dirigierten Mogensens Aufnahmen. Sein Video eines Wirbelsturms über Indien, der die blauen Strahlen erzeugte, finden Sie im Internet unter: https://youtu.be/dY5F_gEexAY

Mogensen testete auch einen neuartigen Weltraumanzug, der den schädlichen Wirkungen der Schwerelosigkeit auf die Wirbelsäule entgegenwirkt. Er steuerte automatische Landesonden zur Erde, als Simulation für zukünftige Mond- und Marsmissionen. Zwei Minisatelliten namens „Cubesats“ – der eine von dänischen Studenten, der andere von einem dänischen Raumfahrtunternehmen gebaut – wurden mit zur Weltraumstation gebracht, um später ausgesetzt zu werden. Ein weiteres Experiment, um festzustellen, ob kleine Papierstücke auf der Oberfläche von Wasserblasen bleiben oder in diese hineingezogen werden, hatten sich dänische Schulkinder ausgedacht, die damit einen Wettbewerb gewannen.

Mogensens Mission löste eine Welle des wissenschaftlichen und technischen Optimismus in Dänemark aus. Fast das ganze Land war frühmorgens aufgestanden, um den Start der Mission um 6.37 Uhr mitzuverfolgen, er wurde in Planetarien, Gymnasien und sogar Grundschulen sowie der Zentrale des Dänischen Industrieverbands übertragen, der eine Konferenz über das „Abenteuer Weltraumgeschäft“ veranstaltete. In den Abendnachrichten wies der Vorsitzende des Industrieverbands darauf hin, daß jede Dänische Krone, die für die Weltraumforschung ausgegeben wird, 4,5 Kronen an Nebenprodukten erwirtschaftet. Alle Gelder, die Dänemark an die ESA bezahlt, fließen in Form von Aufträgen an dänische Unternehmen zurück.

Das ganze Land verfolgte Mogensens Mission in den Medien. Einmal sprach er per Videoschaltung des nationalen Fernsehsenders mit dem Ministerpräsidenten und mit den Schulkindern, die sich das Blasenexperiment ausgedacht hatten.

Andreas Mogensen hat mit seiner Entschlossenheit, sich für den Einsatz als Astronaut zu qualifizieren, seiner Leidenschaft für die Raumfahrt, wissenschaftliche Entdeckungen und den technischen Fortschritt, seiner erfolgreichen Mission und seinem Einsatz dafür, die Jugend für das Studium der Wissenschaften zu begeistern, die Grundlage für den notwendigen Paradigmenwandel gelegt. Und er ist entschlossen, dies in der Zukunft weiter voranzutreiben und zu festigen.

Die internationale Zusammenarbeit muß weitergehen

Schon im Oktober 2014 hatte Mogensen vor dem Aufbruch zu den Vorbereitungen für seine Mission eine Pressekonferenz gegeben und die Bedeutung der internationalen Zusammenarbeit in der Raumfahrt hervorgehoben – nicht nur für den Fortschritt der Weltraumforschung selbst, sondern auch als Mittel der Verständigung zwischen den Nationen der Welt.

Wir von *EIR* fragten ihn damals in dieser Pressekonferenz: „Meine Frage ist eher politischer Natur, denn Sie haben vorhin davon gesprochen, wie wichtig diese Missionen für die internationale Zusammenarbeit sind. Aber wir sind in einer politischen Lage, wo – wenigstens in den Vereinigten Staaten – die Zusammenarbeit zwischen der NASA und der russischen Weltraumbehörde aufgrund der Sanktionspolitik reduziert wird. Es gibt einige Kooperationsabkommen, die fortgesetzt werden, aber andere wurden suspendiert. Haben Sie etwas darüber zu sagen, wie wichtig es ist, diese Zusammenarbeit zu erhalten und nicht zuzulassen, daß sie aus politischen Erwägungen heraus untergraben wird?“

Mogensen antwortete ausführlich:

„Gerade in diesem Fall, denke ich, ist die Internationale Raumstation wirklich ein hervorragendes Beispiel, denn die ISS könnte ohne die Mitarbeit sowohl der Vereinigten Staaten als auch Rußlands gar nicht existieren. Wir sind also

gewissermaßen gezwungen, zusammenarbeiten, und wir arbeiten auch zusammen. Soweit ich weiß, ist das kein Bereich, in dem wir die Sanktionen zu spüren bekommen, und die Raumstation könnte sonst gar nicht weiter betrieben werden. Derzeit können wir nur mit der russischen Sojus zur Raumstation gelangen. Gleichzeitig gibt es viele lebenswichtige Systeme an Bord, wie die Solarpaneele, die von der amerikanischen Seite kommen. Es ist also wirklich eine sehr enge Kooperation, und wenn das auseinanderbrechen würde, nun, dann gäbe es keine Weltraumstation. Aber wir sehen auch keine Hinweise darauf, daß das passieren wird.

Projekte wie die Raumstation helfen uns also wirklich sicherzustellen, daß wir weitermachen, denn man gerät sehr leicht in eine Situation, wo Teile der Kommunikation zusammenbrechen, aber wir müssen tagtäglich auf allen Ebenen kommunizieren – von der Ministerebene bis hinunter zu den Technikern und den Ingenieuren, die jeden Tag über die laufenden Operationen sprechen.

Wie viele andere wissenschaftliche Programme während des Kalten Krieges ist dies ein Weg, ein gegenseitiges Verständnis und eine gegenseitige Kooperation und Kommunikation sicherzustellen. Denn nur durch die tägliche Kommunikation und Kooperation können wir die Stereotypen durchbrechen und lernen, den Anderen auf einer menschlichen Ebene zu sehen, anstatt auf einer rhetorischen Ebene, in der politische Slogans ins Spiel kommen. In diesem Sinne, denke ich, ist die Weltraumstation ein hervorragendes Beispiel für die Zusammenarbeit, die wir auch in der Zukunft brauchen, um sicherzustellen, daß der Frieden erhalten bleibt.“

Mogensen reagierte auch positiv auf eine Frage von *EIR* zur Zusammenarbeit mit dem chinesischen und dem indischen Weltraumprogramm. Er sagte, er freue sich auf eine mögliche ESA-Mission zur geplanten chinesischen Raumstation. Er betonte auch, eines der wichtigsten Ziele seiner Mission sei es, die jungen Menschen in Dänemark für das Studium der

Naturwissenschaften zu begeistern. Eine weitere Frage von *EIR* betraf die Pläne für die Asteroidenforschung.

„Man sieht die Grenzen vom Weltraum aus nicht“

Als Mogensen nach seiner Mission nach Kopenhagen zurückkehrte, um eine kurze Vortragsreise durch das Land anzutreten, konnte *EIR* ihm bei seiner Pressekonferenz beim Dänischen Industrieverband am 16. September weitere Fragen stellen. Diese Pressekonferenz wurde live im dänischen Fernsehsender *TV2* übertragen, und der Sender verwendete einen Teil von Mogensens Antwort auf die Frage von *EIR* als Einführung für den Bericht auf der Internetseite von *TV2*, der die Überschrift hatte: „Andreas Mogensen: Es gibt vom Weltraum aus keine Grenzen“.

EIR fragte Mogensen: „Als Sie im Oktober ihre Pressekonferenz gaben, sprach ich Sie darauf an, daß die Vorbereitungen für Ihre Weltraummission während wachsender Spannungen zwischen Rußland auf der einen und den USA und Europa auf der anderen Seite stattfanden, und Sie machten deutlich, daß es sehr wichtig sei, die Zusammenarbeit in der Forschung und im Weltraum aufrechtzuerhalten.“

Nachdem Sie nun zusammen mit einem russischen Kosmonauten an Bord einer Sojus-Rakete von Baikonur aus im Weltraum waren, was können Sie uns nun darüber sagen, warum es wichtig ist, die Zusammenarbeit zwischen der russischen Weltraumbehörde, der ESA und der NASA aufrechtzuerhalten?“

Mogensen antwortete: „Nur durch Kooperation und Kommunikation können wir einige der bestehenden Probleme lösen. Was ich sagen kann, ist, daß es an Bord der Weltraumstation keine Probleme zwischen den Nationalitäten gibt. Wir sind Menschen, die gemeinsam in den Weltraum fahren, um gemeinsame Probleme zu lösen.“

Wenn Sie auf die Erde schauen, dann ist der erste Eindruck, den man bekommt, daß es *eine* Erde ist. Vom Weltraum aus sieht man die Grenzen nicht, und man bekommt das Gefühl, daß Grenzen Dinge sind, die von Menschen geschaffen wurden.

Wir sind alle Menschen – mit den gleichen Träumen, den gleichen Wünschen, den gleichen Bedürfnissen, und wir alle leben auf demselben Planeten. Und deshalb ist die Zusammenarbeit, die der Weltraumstation zugrunde liegt, so wichtig. Und ich glaube, daß dies in der Zukunft noch wichtiger werden wird, denn es ist ein Beispiel dafür, wie wir Probleme gemeinsam lösen können. In der Zukunft werden immer mehr unserer Probleme ein Ausmaß haben, das es notwendig macht, über die Grenzen und über die Kulturen hinweg zusammenzuarbeiten. Das ist wirklich sehr, sehr wichtig, und ein gutes Beispiel dafür, was wir erreichen können, wenn wir zusammenarbeiten.“

EIR war auch bei einer Vorlesung, die Mogensen am 17. September an der Kopenhagener Universität hielt. Wir baten ihn dort, seine Gedanken mitzuteilen, wie er nach seiner Mission die Rolle des Menschen im Weltraum und im Universum sieht, und wie diese uns helfen kann, die Zukunft auf der Erde zu gestalten.

Mogensen antwortete, die Frage nach unserer Rolle im Universum sei schwer zu beantworten, er wisse keine Antwort darauf. Aber wir würden nur dann eine Antwort auf die Frage erhalten, ob wir eine Rolle außerhalb der Erde haben sollen, wenn wir die ersten Schritte dorthin tun. Das ist es, was wir versuchen, sagte er, „aber wir sind immer noch bei den ersten kleinen Schritten“. Dazu gehörten auch die Missionen der 1960er Jahre zu unserem nächsten Nachbarn, dem Mond. Mogensen schloß seine Antwort, er könne sich nicht vorstellen, daß der Weltraum in 50, 100 oder gar 1000 Jahren keine wichtige Rolle spielen werde. „Aber was genau diese Rolle sein wird, das versuchen wir mit unserem Weltraumprogramm herauszufinden.“

Michelle Rasmussen

Interview

Der „coolste Job“

Schon am 10. Oktober 2014, vor seinem Einsatz auf der Internationalen Weltraumstation ISS, gab der dänische Astronaut *EIR* das folgende Interview. Das Gespräch führte Michelle Rasmussen.

EIR: Warum wollten Sie Astronaut werden?

Mogensen: Das ist eine gute Frage. Die einfachste Antwort ist, daß dies der coolste Job ist, den man überhaupt haben kann – der aufregendste Job. Es begann natürlich mit einem Traum, als ich noch klein war: in den Weltraum fliegen und schwerelos sein. Ich war wirklich fasziniert von den Apollo-Missionen, und ich denke, die Vorstellung, daß man auf dem Mond herumlaufen konnte und fühlen, wie es ist, dort herumzulaufen und dann auf die Erde zurückzublicken – ich dachte, das muß das Wundervollste sein, was man überhaupt im Leben erreichen kann.

Das war wahrscheinlich, wo dieser Traum begann, und später, in meinen Teenagerjahren, begann mich die wissenschaftliche Seite zu faszinieren. Ich kann mich noch daran erinnern, wie mich mein Physiklehrer mit einigen Büchern über die Physik bekannt machte, die ich äußerst faszinierend fand – über den Urknall und wie das Universum begann.

Nun bin ich in der Lage, die beiden Dinge, für die ich mich am meisten interessiere, zu kombinieren – nämlich die Physik und die Astrophysik, und natürlich zu reisen und zu erleben. Denn Reisen war schon immer Teil meines Hintergrunds. Ja, in den Weltraum zu reisen ist die höchste Form des Reiseerlebnisses.

EIR: Aber einige Leute meinen aus philosophischen Gründen, der

Mensch müsse gar nicht in den Weltraum fahren?

Mogensen: Da würde ich sagen, daß ich da ganz anderer Meinung bin, denn ich denke, daß unsere Neugier ein ganz natürlicher Teil von uns ist. Wenn man den Wissenschaftlern folgt, die sagen, daß Afrika einer der Orte war, wo unser Ursprung war – das war es, was uns veranlaßte, Afrika zu verlassen und die ganze Erde zu erforschen. Wir hatten schon immer diesen Drang, wenn wir an einen großen Ozean kamen, ein Boot zu bauen und dann den Ozean zu überqueren, um zu sehen, was auf der anderen Seite ist. Oder wenn wir vor einem hohen Berg standen, hatten wir immer den Drang, diesen Berg hinaufzusteigen und zu sehen, was dort oben ist. Und ich denke, der Weltraum ist ein ganz natürlicher Teil dieses Drangs, den wir haben, unsere Umgebung zu erforschen.

Der „Übersicht-Effekt“

EIR: Unser Gründer Lyndon LaRouche, ein Ökonom und Politiker in den Vereinigten Staaten, hat gesagt, es sei unsere Bestimmung, in den Weltraum zu gehen, aber das werde auch die Art und Weise ändern, wie wir uns selbst sehen – ob wir daran gebunden sind, auf der Erde zu bleiben, oder ob wir uns als Teil des Sonnensystems betrachten und im nächsten Schritt die nächste Galaxie erforschen. Wie sehen Sie diese Veränderung unserer Sichtweise, wenn wir nur auf der Erde sind oder wenn wir zum Mond und zum Mars fliegen?

Mogensen: Nun, ich bin mir ziemlich sicher, daß das unsere Wahrnehmung enorm verändern wird. Ich betrachte das so ähnlich wie ein Kind. Wenn man in ein neues großes Haus kommt, und die Türen sind verschlossen, dann hat man den natürlichen Drang zu fragen: „Was ist auf der anderen Seite hinter diesen verschlossenen Türen?“ Es kann durchaus sein, daß da gar nichts ist, aber es kann auch sein, daß sich dort fabelhafte Reichtümer finden. Wir haben einen solchen natürlichen Drang, Türen zu öffnen – zu sehen, herauszufinden, was hinter der Tür ist.

Und dann läßt es sich natürlich gar nicht vermeiden, daß einen das, was man vorfindet, selbst beeinflußt. Es gibt viele Beispiele von Astronauten, insbesondere Apollo-Astronauten, die auf dem Mond waren, die den sogenannten „Übersicht-Effekt“ erlebt haben – wenn man aus dem Abstand heraus die Erde im ganzen betrachtet und die hauchdünne Atmosphäre sieht, die tatsächlich erst das Leben auf der Erde ermöglicht. Ohne diese hauchdünne Atmosphäre wäre das Leben gar nicht möglich. So läßt es sich gar nicht vermeiden, daß man davon beeindruckt ist, und man begreift, wie anfällig die Erde sein kann und wie notwendig es ist, daß wir gut auf die Erde aufpassen und dafür sorgen, daß nicht nur unsere Kinder, sondern auch unsere Enkel usw. weit in die Zukunft hinein eine Erde haben, auf der sie leben können.

EIR: Zur Frage der Schaffung des technischen und wissenschaftlichen Fortschritts: Sie sagen, auch die Forschungskomponente sei ein ganz wichtiger Teil von Ihnen. Dagegen herrscht hier eine Wirtschaftspolitik, wo es heißt: „Wir senken die Löhne und beschneiden den Lebensstandard der Bevölkerung.“ Aber welche Bedeutung sehen Sie darin, den wissenschaftlichen und technischen Fortschritt nicht nur aufrechtzuerhalten, sondern auch voranzutreiben, das, was vorhin [in der vorhergehenden Pressekonferenz] als „Apollo-Effekt“ bezeichnet wurde?

Mogensen: Ich denke, die Technik ist in vieler Hinsicht wirklich der Weg, der uns voranbringt, auch wenn wir uns manchmal ein wenig vor neuen Technologien fürchten mögen. Schauen wir nur zurück auf die letzten 50 Jahre, auf all die technischen Fortschritte, die gemacht wurden und die unsere Gesellschaft radikal verändert haben, von einer, in der die meisten von uns auf Farmen lebten, um Nahrungsmittel für sich selbst zu erzeugen, bis heute, wo sich die Gesellschaft vollkommen verändert hat; nun sind wir in großen Städten konzentriert. Wenn man die westliche Welt, aber auch die Entwicklungsländer anschaut, dann ist der Lebensstandard in

dieser Zeit im allgemeinen um ein Vielfaches angestiegen. Schon daß wir in der Lage waren, viele verbreitete Krankheiten mit Hilfe von Impfstoffen auszurotten, ist ein enormer Fortschritt. Auch wenn wir uns die Kindersterblichkeit bei der Geburt und in den ersten Lebensjahren anschauen, die sind ebenfalls dramatisch gefallen.

Ich denke also, wenn man das global betrachtet, dann gab es einen enormen Fortschritt in allen Teilen der Welt. Natürlich gibt es da immer noch große Unausgewogenheiten, einige Teile der Welt sind hinter den anderen zurück. Aber im allgemeinen ist der Lebensstandard enorm gestiegen.

Aber es gibt auch Herausforderungen in der Zukunft. Denn je höher der Lebensstandard steigt, desto mehr Energie verbrauchen wir. Das ist ziemlich klar. Wenn man also ein Land nimmt, das sich entwickelt und es auf die Standards anhebt, die wir im Westen haben, dann erfordert dies große Mengen an Energie. Und das ist natürlich eine große Herausforderung. Aber das ist etwas, was wir meiner Meinung nach sicher in den Griff kriegen können.

EIR: Wie Sie vorher schon gesagt haben, wollen die Chinesen ausdrücklich zum Mond, um auf lange Sicht Helium-3 für die Fusionsenergie zu nutzen. Sie wollen sich also dieser Herausforderung stellen.

Mogensen: Natürlich, das ist etwas, was wir tun müssen, schon um Antworten auf diese Herausforderungen zu finden. Und der Weltraum ist ein wichtiger Teil davon, denn wir wissen, daß die Erde nicht nur durch unsere Aktivitäten beeinflusst ist, sondern auch durch die Aktivität der Sonne und die Aktivitäten des Universums. Das ist also nicht nur ein Weg, wie wir unsere Kinder für den Weltraum und für den Wissenschaftsunterricht interessieren können, sondern auch an sich ein wichtiger Teil unseres Überlebens und unserer Zukunft.

EIR: Glauben Sie, daß wir Staatsmänner wie Kennedy brauchen,

die große Visionen für die Zukunft haben, anstatt bloß auf die nächste Wahl zu schauen?

Mogensen: Natürlich, das gehört zu diesen Herausforderungen. Wenn wir über Weltraumprojekte reden, so erstrecken sich manche davon über 15, 20, 30 Jahre. Politisch betrachtet sind also diejenigen, die sie beginnen, nicht auch diejenigen, die davon profitieren.

Aber ich denke, das, was mit dem Programm der Weltraumstation begonnen wurde – an der nun Amerika, Rußland, Europa, Japan und Kanada beteiligt sind – ist eine sehr gute Basis für die Zukunft der Raumfahrt. Diese Länder sind sich alle darüber im klaren, daß der nächste Schritt – sei es der Mond, Asteroiden oder der Mars – in Kooperation mit anderen Partnern geschehen wird, weil das etwas ist, was kein Land mehr allein schaffen kann. Es muß eine Partnerschaft sein. Also würde es mich nicht überraschen, wenn wir in der Zukunft sehen, daß beispielsweise auch China und Indien Teil dieser Partnerschaft werden.

EIR: Vielen Dank!

**Fred gennem internationalt samarbejde om rumfart.
Interview med Andres Mogensen, første dansker i rummet.**

Dansk version af en EIR artikel fra den 19. september 2015

Følgende er en dansk version af en pressemeddelelse som blev publiceret på EIR's (Executive Intelligence Review) hjemmeside den 19. september 2015. Læs den her.

Af Michelle Rasmussen

Den 2. september 2015 kl. 10:37 lokal tid blev der skrevet historie, da Andreas Mogensen blev den første dansker til at rejse ud i rummet. Mogensen, der repræsenterer Det europæiske Rumagentur, og hans med-kosmonauter Sergei Volkov fra Rusland og Aidyn Aimbetov fra Kasakhstan, lettede i en russisk Sojuz-raket fra Baikonor Kosmodrom, der er under det russiske rumagentur, men beliggende i Kasakhstan. Hovedformålet med Mogensens 10-dages mission var at være andenpilot på Sojuz-raketten, der var i topform, på dens vej op til Den internationale Rumstation (ISS), og dernæst være anden pilot på det fartøj, der har været der i de seneste seks måneder, tilbage til jorden.

Mogensen, der er ph.d.-rumfartsingeniør fra Universitetet i Texas, Austin, har lært russisk med det formål at uddanne sig i at flyve Sojuz-fartøjet i Rusland.

Næsten et år før sin mission, den 10. oktober 2014, holdt Mogensen en pressekonference på engelsk i København om missionen, hvor *EIR* stillede flere spørgsmål, og hvor *EIR* også fik et privat, 10 minutter langt interview på dansk.

Mogensen understregede, hvor vigtigt det var, at samarbejdet med Rusland om rumfart fortsatte, og at det var afgørende for Den internationale Rumstations eksistens, og også afgørende som et fredsbevarende initiativ. Under det private interview

beskrev han menneskets rejse ud i rummet som en forlængelse af menneskets naturlige impuls til at se, hvad der findes 'bag lukkede døre' – at udforske det ukendte.

Uddrag af pressekonferencen og interviewet findes nedenstående.

Navnet på missionen var »Iriss«, en kombination af Iris og ISS. Iris er en græsk gudinde, hvis navn både betyder regnbue (symbol på fred) og budbringer. Hun er budbringer fra Olympens guder, mellem kosmos og mennesket.

Mens Mogensen befandt sig på ISS, udførte han op til tolv eksperimenter, af hvilke den mest spændende var at dokumentere, hvad der sker oppe over skyerne under store tordenvejr. Fra kupolaen, panoramavinduet fra det russiske modul, lykkedes det ham at filme glimtende »blå lyn« – gentagne lysudbrud med sekunders mellemrum. Under sin pressekonference den 16. sept. gav han udtryk for sin glæde over denne opdagelse – hvor spændende det var, da han fandt ud af, at det var første gang, dette fænomen var blevet opdaget og filmet.

Mogensen optog også »røde sprintere« – kraftige energiudladninger i rødt lys, som første gang opdagedes i 1989. Under eksperimentet, der bar navnet »Thor« efter den gamle, nordiske tordengud, opsporede forskere på jorden tordenvejr og satte ham på den rette kurs. Man kan se hans video af tordenvejret over Indien, der udsendte de blå lyn, her; og fotos her:

Mogensen testede også en ny type rumdragt, der modvirker de skadelige virkninger af vægtløshed på rygsøjlen. Han kontrollerede landingsrobotter på Jorden, som en simulering af fremtidige Måne/Mars-missioner. To minisatellitter, kaldet »Cubesats« blev medbragt, den ene bygget af danske universitetsstuderende, og den anden bygget af et dansk rumfartsfirma, og som måtte deployeres senere(?) Et andet

eksperiment for at teste, hvorvidt små stykker papir ville forblive på overfladen, eller blive optaget i vandbobler, blev udtænkt af danske skolebørn, der havde vundet en konkurrence.

Med Mogensens mission kom der et pust af videnskabelig og teknologisk optimisme over Danmark. Næsten hele nationen stod tidligt op for at følge opsendelsen kl. 6:37 dansk tid, med forsamlinger inklusive dem ved Planetarium, på gymnasier, hele folkeskoler og dansk industris hovedkvarter – Industriens Hus – der holdt en pressekonference om at skabe et »rumfartvirksomheds-eventyr«. På aftenytelserne påpegede formanden for Dansk Industri (navn?) at, for hver enhed dansk valuta, der blev bekostet på rumfart, afkastede det sidegevinster til en værdi af 4,5 enheder. Det er også tilfældet, at alle de penge, som Danmark sender til ESA, kommer tilbage i form af kontrakter til danske firmaer.

Nationen fulgte Mogensens mission gennem medierne, og en særlig begivenhed var, da Mogensen ringede til en national dansk Tv-kanal og talte med både statsministeren og de skolebørn, der udtænkte boble-eksperimentet.

Andreas Mogensens faste beslutning om at kvalificere sig til at blive astronaut, hans lidenskab for rumrejser, videnskabelig opdagelse og teknologisk fremskridt, hans succesfulde mission og hans faste beslutning om at inspirere unge mennesker til at studere videnskab, har skabt begyndelsen til et nødvendigt paradigmeskift, som han agter at være med til at etablere solidt i fremtiden.



Andreas Mogensen taler med studerende på Københavns Universitet

Uddrag af pressekonferencen i oktober 2014 (Hele videoen på engelsk kan ses her):

EIR: Dette er mere politisk, for du talte før om, hvor vigtige disse missioner er for at fremme internationalt samarbejde. Og dog befinder vi os i en politisk situation, hvor, i USA i det mindste, samarbejdet mellem NASA og det russiske rumagentur, pga. sanktionspolitikken, lukkes ned. Nogle samarbejdsaftaler fortsætter, men andre er blevet annulleret. Kan du sige noget om, hvor vigtigt det er at bevare dette samarbejde og ikke tillade det at blive udhulet pga. politiske overvejelser?

Mogensen: Særligt i dette tilfælde mener jeg, at Den internationale Rumstation (ISS) er et perfekt eksempel, for ISS ville i realiteten ikke kunne eksistere uden deltagelse af både USA og Rusland. Så i denne forstand må vi arbejde sammen, og vi arbejder sammen. Så vidt jeg ved, er det ikke et område, hvor vi kan føle nogen af sanktionerne, og rumstationen kunne ikke fortsætte uden det. I øjeblikket er der ikke andre måder at komme til rumstationen på end med en russisk Sojuz. Samtidig er en del af de vitale systemer om bord, f.eks. solpanelerne, amerikanske. Så det er virkelig et meget, meget tæt samarbejde, og hvis det brød sammen, ja, så ville der ikke være nogen rumstation, og vi ser ingen tegn på dette. Så projekter som rumstationen er med til at sikre, at vi fortsætter, for man kan nemt ende med en situation, hvor noget af kommunikationen bryder sammen, men vi har kommunikation på alle niveauer dagligt, fra ministerniveau og hele vejen ned til teknikere og ingeniører, der dagligt diskuterer de igangværende operationer.

Som mange andre videnskabelige programmer under den Kolde Krig, så er det en måde, hvorpå man kan sikre gensidig forståelse, for det er kun gennem daglig kommunikation og dagligt samarbejde, at vi kan gennembryde stereotyperne, og vi lærer at se hinanden på et menneskeligt plan, snarere end på et retorisk plan, hvor politiske sloganer kommer i spil. Så jeg mener, at rumstationen i denne forstand er et perfekt eksempel på det samarbejde, som vi i fremtiden må have for at sikre, at freden opretholdes.

Mogensen responderede også positivt på et *EIR*-spørgsmål om samarbejde med de kinesiske og indiske rumprogrammer, hvor han sagde, at han så frem til en eventuel ESA-rejse til den snarligt forventede, kinesiske rumstation, og at et af de vigtigste formål med hans mission var at inspirere unge danske mennesker til at studere naturvidenskab.

Det andet spørgsmål fra *EIR* handlede om planer om at studere asteroider.

Den 16. september, et par dage efter, at Andreas Mogensen var kommet tilbage til Jorden, ankom han i København til en kort turne i sit hjemland. *EIR* fik mulighed for at stille ham endnu et spørgsmål om rumsamarbejde med Rusland under hans pressekonference i Industriens Hus. Pressekonferencen blev sendt live på TV2 News, og en del af hans svar til *EIR* var leder på den artikel, der kom på TV2's hjemmeside, med overskriften: »Andreas Mogensen: Der er ingen grænser set fra rummet«. *EIR*'s spørgsmål kommer efter ca. 13 minutter.

EIR: Identifikation. "Da du holdt din pressekonference i oktober 2014, spurgte jeg dig om, at forberedelsen til din rumrejse fandt sted under en voksende spænding mellem Rusland, på den ene side, og USA og Europa på den anden side, hvor du fastslog, at det var meget vigtigt at beholde videnskabeligt og rumfartsmæssigt samarbejde. Så nu, efter at du har været i rummet på en Sojuz-raket sammen med en russisk kosmonaut fra Baikonur, hvad siger du om, hvorfor det er vigtigt at beholde samarbejdet mellem det russiske rumagentur, og ESA og NASA?"

Andreas Mogensen: "Det er kun gennem samarbejde og kommunikation, at vi kan løse nogle af de problemer, som eksisterer. Det, jeg kan sige er, at, ombord på rumstationen er der ingen problemer mellem nationaliteterne.

Vi er mennesker, der drager i Rummet sammen for at løse fælles problemer. Måske er det første indtryk man får, når man kigger på Jorden, at det er én Jord. Man kan ikke se landegrænser fra

Rummet, og man får meget hurtigt en fornemmelse af, at det er noget menneskeskabt, landegrænser. Vi er allesammen mennesker med de samme drømme, med de samme ønsker, med de samme behov, og vi lever på den samme planet, så derfor er det samarbejde, der ligger bag rumstationen, så vigtigt.

Og jeg tror, at det i fremtiden bliver endnu vigtigere, fordi det er et eksempel på, hvordan vi i fællesskab kan løse problemer. I fremtiden vil flere og flere af vores problemer være på en skala, som gør det nødvendigt, at vi arbejder på tværs af landegrænser, og på tværs af kulturer. Det er rigtig, rigtig vigtigt, og et godt eksempel på, hvad vi kan opnå, når vi arbejder sammen og samarbejder.”

**

Andreas Mogensen, EIR interview, den 10. oktober 2014

EIR: Hvorfor vil du være astronaut?

Andreas Mogensen: Det er et godt spørgsmål. Det simple svar er, at det er fordi det er det dejligste job, man overhovedet kan have, det mest spændende job. Det startede selvfølgelig med en drøm, da jeg var lille. Noget med at komme i rummet og være vægtløs og – jeg var rigtig fascineret af Apollo-missionerne, og jeg tror at den idé om at få lov at gå på månen, og mærke hvordan det var at gå rundt deroppe, og så se tilbage på jorden. Jeg tænkte at det måtte være det mest fantastiske man kan opnå i sit liv.

Det er nok derfra at drømmen er startet, og så senere hen op gennem mine teenageår – så er jeg selvfølgelig også begyndt at blive fascineret af den videnskabelige side af det. Jeg kan huske at min første fysiklærer introducerede mig til nogle bøger om fysik, som jeg synes var rigtig fascinerende. Omkring Big-Bang og hvordan universet startede.

Så derfor så nu, kombinerende de to ting, som jeg er mest interesseret i, nemlig fysik og astrofysik, og så selvfølgelig

det at komme ud og rejse og opleve, fordi det altid har været en del af min baggrund – det at rejse, at komme i rummet, det er den ultimative form for rejseoplevelse.

EIR: Men filosofisk set, fordi der er nogle der mener, at mennesker ikke behøver at tage ud i rummet?

Mogensen: Der vil jeg sige, at der er jeg ikke enig, fordi jeg mener det er en hel naturlig del af os, den nysgerrighed vi har. Det er det, som fik os til at forlade – hvis man ligesom er enige med forskerne om, at et af de steder vi startede fra var Afrika – det var ligesom det, der fik os til at forlade Afrika, og udforske hele jorden. Vi har altid haft en trang til – hvis vi er kommet til et stort hav, at bygge en båd og så krydse havet for at se hvad der var på den anden side. Eller hvis der var et kæmpe bjerg foran os. Vi har altid haft den trang til at bestige bjerget, og se hvad der var på toppen. Og da er rumfart, synes jeg, en helt naturlig del af den trang vi har til at – ja at udforske vore omgivelser. Men også til, ligesom at søge svar på nogle af de helt store filosofiske spørgsmål omkring hvem vi er, og hvad vores plads er i verden. Fordi det er noget som altid har betaget os rigtig meget, netop – ja hvem er vi, og hvad er vores plads. Og der er rumfart en del af det. Især når vi ligesom kigger på den søgen vi har for at finde liv andre steder. Fordi hvis vi – jeg mener selv at hvis vi en dag finder liv andre steder, om det så er på Mars eller det er på andre planeter – jamen det vil være en af de største opdagelser vi nogensinde har gjort. Fordi det vil virkelig ændre vores opfattelse af os selv.

EIR: Ja, vores chefredaktør Lyndon LaRouche, som er økonom og politiker i USA. Han har sagt, at det er både vores skæbne at gå ud i rummet, men det vil også ændre den måde vi ser os selv på. Hvis vi er bundet af at være på jorden, eller hvis vi er ude i rummet, og dermed en del faktisk af solsystemet. Og det næste skridt, at udforske den næste nærmeste galakse. Hvordan sker der et skifte i udgangspunkt hvis vi kun er på jorden, eller hvis vi er ude på Månen eller Mars?

Mogensen: Jamen det er helt sikkert, at det vil ændre vores opfattelse enormt. Jeg ser det lidt som at være barn. Når man kommer i et nyt stort hus, og dørene er lukkede. Man har en naturlig trang til at spørge sig selv: hvad er der på den anden side af de her lukkede døre? Det kan godt være der ikke er noget, men det kan også godt være der er, simpelthen, de mest fantastiske rigdomme. Vi har bare sådan en naturlig trang til at åbne døre, for at se og finde ud af hvad der er på den anden side af døren, og så kan man selvfølgelig ikke undgå et blive påvirket af det man finder. Der er også mange eksempler på astronauter, især Apollo-astronauter, der tog til Månen – det man kalder 'overview-effect' – når du ligesom træder tilbage, og ser jorden som helhed, og ser den meget, meget tynde atmosfære, som rent faktisk sikrer alt livet her på jorden. Uden den meget, meget tynde atmosfære, jamen så ville livet ikke være muligt. Så det kan ikke undgås at påvirke én, og ligesom at forstå hvor skrøbelig jorden rent faktisk kan være, og hvor nødvendigt det er for os at tage godt hold om jorden, for at sikre os at – ikke alene vores børn, men vores børns børn osv. langt ud i fremtiden, at de har en jord at leve på.

EIR: det her med at skabe teknologiske og videnskabelige fremskridt – du siger at den forskningsdel også er en meget vigtig del for dig. Fordi vi har haft en økonomisk politik, hvor man har sagt: vi vil komme frem ved at sænke lønninger, at skære ned på befolkningens levestandard, men hvordan ser du rollen i at ikke bare fastholde videnskabelige og teknologiske fremskridt, men fremme det som du kaldte en Apollo-effekt før?

Mogensen: Jeg synes, teknologi – på mange måder, selv om vi nogle gange kan være lidt bange for ny teknologi, så er det virkelig vejen fremad. Hvis vi bare kigger tilbage på de sidste 50 år, de teknologiske fremskridt, der er sket, som har ændret vores samfund radikalt fra at være – hvor de fleste af os arbejdede på bondegårde for ligesom at skabe føde til sig selv. Nu har vi, ja vores samfund har fuldstændig ændret sig.

Nu er vi koncentreret i store byer – levestandarden generelt, hvis vi kigger både på den vestlige verden, men også på udviklingslandene, generelt er levestandarden forhøjet enormt mange gange. Sygdomme, bare det, at vi har kunnet udrydde mange folkesygdomme vha. vaccinationer er et kæmpe fremskridt. Hvis vi også kigger på dødeligheden af børn under fødsel, og under deres første leveår, den er også faldet dramatisk. Så jeg tror, når man ser sådan globalt på det, så er der sket kæmpe fremskridt i alle dele af verden. Der er selvfølgelig stadig store ujævnheder, hvor dele af verden ligger bag andre. Men generelt set er levestandarden steget enormt. Men der er så også udfordringer i fremtiden. Fordi jo højere vores levestandard bliver, jo mere energi bruger vi, det er helt klart. Hvis du tager et land, som er under udvikling, og så hæver det til de standarder vi har i Vesten, det kræver enorme mængder energi. Så det er selvfølgelig også en stor udfordring, men det er noget som jeg tror, vi godt kan få styr på.

EIR: Men, som jeg sagde før, Kina vil til Månen, eksplicit for at kunne, på sigt, udnytte Helium-3 til fusionskraft. Så de vil gerne tage udfordringen op?

Mogensen: Ja, men det er noget vi bliver nødt til, netop for at finde svar på nogen af de her udfordringer. Og der er rumfart en vigtig del. Fordi vi ved at jorden bliver påvirket, ikke alene af vores aktiviteter, men også af solens aktivitet og aktiviteter fra universet, så det er ikke alene en måde, hvorpå vi kan få børn og unge interesseret i rumfart og naturvidenskabelige fag, men det er også i sig selv en vigtig del af vores overlevelse og vores fremtid.

EIR: Tror du vi har brug for politiske ledere som Kennedy, som har store fremskridtsvisioner, i stedet for at se frem til det næste valg?

Mogensen: Det er selvfølgelig en af udfordringerne. Det er at når vi taler om rumfartsprojekter, som løber over, ja 15, 20,

30 år – så dem som starter det er ikke dem, som får noget ud af det, politisk set. Men jeg tror, at det de har startet med rumstationsprogrammet, som lige nu inkluderer Amerika, Rusland, Europa, Japan og Canada, jeg tror der er et rigtig godt grundlag for fremtiden indenfor rumfart. Fordi de er allesammen klar over, at det næste skridt, om det bliver Månen eller Mars, det bliver i samarbejde med andre partnere. For det er ikke noget som ét land længere kan påtage sig. Det bliver nødt til at blive et partnerskab. Så vil det heller ikke undre mig, hvis vi i fremtiden så f.eks. Kina og Indien bliver en del af det partnerskab.

EIR: Jeg siger mange tak.

Mogensen: Det var så lidt.

EIR: Og, skal vi sige, held og lykke.

Mogensen: Mange tak.



Andreas
Mogensen, med Michelle
Rasmussen
EIRNS

Andreas Mogensens svar til EIR efter sit foredrag på Københavns Universitet om menneskets rolle i universet kommer lidt senere.

EIR eksklusiv: Andreas Mogensens foredrag på Københavns Universitet den 17. september 2015

EIR's spørgsmål kommer efter 40 min.

POLITISK ORIENTERING 3. september 2015: Den første dansker i rummet. Se også 2. del (3 min.)

Med næstformand Michelle Rasmussen

Se den oprindelige video: Andreas Mogensen, dansk astronaut til ISS – se EIR's interview fra 10. okt. 2014

2. del (3 min.)

Lydfilen:

Andreas Mogensen, dansk astronaut til ISS – se EIR's interview fra 10. okt. 2014

Se EIR's video-interview med Andreas Mogensen fra 10. oktober 2014 efter Sputnik artiklen.

Fra vores indlæg 24. august:

Sputnik Danmark, 7. august 2015 – "Danmarks første astronaut Andreas Mogensen fra den Europæiske Rumorganisation gik torsdag i gang med at aflægge prøver før flyvningen. Det sker i centret for kosmonautuddannelse i Stjernebyen uden for Moskva. Han er sat på det nye hold, der skal op til den internationale rumstation ISS. Det beretter RIA Novosti."

Således lyder det i Sputnik Danmarks artikel. Videre lyder det:

"Andreas Mogensen har udtalt, at han er meget begejstret for den forestående mission og håber på at kunne lære noget af den besætning, der er på stationen nu.

'Det er en meget stor ære. Jeg er meget glad for at være den første danske astronaut. Selvom jeg har erfaring fra arbejde på andre områder, så er arbejdet i verdensrummet noget helt andet', sagde han til journalisterne ved eksamenstræningen for den nye besætning, der skal op til den internationale rumstation. Opsendelsen er planlagt til 2. september og skal ske med transportfartøjet Sojuz TMA-18M.

Læs hele artiklen på Sputnik Danmark [her](#).

Se EIR's video-interview på dansk med Andreas Mogensen fra 10. oktober 2014.

med EIR's København korrespondent Michelle Rasmussen. Efter pressekonferencen arrangeret af IPC, International Press Center, København. Spørgsmålene inkluderede:

Hvorfor ville du være astronaut?

Hvorfor skal vi tage ude i rummet?

Hvad er forskel mellem at være bundet til Jorden, eller skifte udgangspunktet til solsystemet eller den næste galaxe?

Har vi brug for politikere som har langsigtede visioner, istedet for frem til det næste valg?

See the whole press conference with Andreas Mogensen in English from Oct. 10, 2014. EIR asked three questions, which start at about 47 minutes.

At the International Press Center in Copenhagen. Andreas Mogensen describes his mission and training, and reveals his mission logo, and ESA's Nigel Savage describes the educational programs connected with Andreas' mission. The first three questions, at about 47 min., were from Executive Intelligence Review's Michelle Rasmussen.

Question resumé:

1. The US is cutting its space program, while the Chinese and Indians are going to the Moon and Mars. Indian PM Modi is engaging youth both to eliminate poverty, and create scientific and technological progress, seeing one as necessary for the other. Why should we, during an economic crisis, still reach for the stars?

2. How does your mission relate to asteroids?

3. Because of the sanctions policy against Russia, the US is stopping part of their space cooperation. Why is it important to continue international cooperation, and not stop it because of politics?

October 15, 2014 (EIRNS) – On Friday, Oct. 10, 2014, Andreas

Mogensen, Denmark's first astronaut, chosen by the European Space Agency (ESA), held a press conference in Copenhagen, arranged by the International Press Center of the Foreign Ministry, where EIR was able to ask three of the six questions (in English) and have a private 10-minute interview (in Danish). The question session came after Mogensen described his 10-day scientific mission to the International Space Station (ISS), to occur in one year, and his training. He will be co-piloting a Russian Soyuz rocket to get there and back, and much of his training is taking place in Russia, and, also, the US. This spurred him to make a plea for the continuation of international space cooperation, in answer to an EIR question. Here are highlights (in paraphrase) of his exchange with EIR during the public press conference.

EIR counterposed the US space program being sacrificed, to China's Moon H3 fusion perspective, and India's Mars orbiter. Modi is mobilizing the youth to both eradicate poverty and pursue scientific and technological progress. Why, during times of economic crisis, should we still reach for the stars? Mogensen, while expressing optimism about future NASA plans for the Moon, asteroids and Mars, said that China has come on to the scene, and ESA is cooperating with them. We will be lucky if ESA astronauts can fly to the future Chinese station. Space flight can inspire the younger generation. That's where our future lies, and we are aware of that, also in Europe... Hopefully the work we do will help inspire the next generation.

Nigel Savage from ESA's youth education program said their education programs are an investment to fuel the future workforce, to inspire youth, and reverse trend away from natural science. He cited a UK minister calling for an Apollo effect, for science, engineering and math.

There was an EIR question about the part of the mission dealing with asteroids, which Mogensen answered by saying that that was a possible future landing destination. NASA is considering an asteroid redirect – to capture a small asteroid, and put it into orbit around moon, and then send

astronauts there to investigate. This could reveal artifacts of the early solar system, and we could learn about the its past state – which elements were present. Some suggest that amino acids will be found there, which form the building blocks of life.

On Nov. 11, the Rosetta spacecraft will attempt to land on a comet for the first time, and take surface samples.

EIR then raised that because of the sanctions against Russia, NASA has cancelled some of the space cooperation. What is the importance of maintaining cooperation, and not allowing that to be eroded because of political considerations.

Mogensen said that the ISS is a good example. It could not exist without US and Russia. The only way to get there is via a Soyuz rocket, and some vital functions are provided by the US. We have to help ensure continuation, on a daily basis, of communication on all levels – ministerial, technicians and engineers – like how the scientific programs during the cold war helped to ensure mutual understanding, and international cooperation. That is the only way to break through stereotypes, see things on human, not rhetorical level, where political slogans come into play. The ISS is a perfect example of communication to ensure that peace continues.

The private interview, held in Danish, dealt with the more philosophical questions of why Mogensen wanted to be an astronaut, why we should go into space, LaRouche's concept of changing worldview to a solar system, or galactic perspective, and if we need politicians who have a long-term vision of the future, like JFK, not just to the next election. [mr_]

Dansk astronaut til eksamen i

Rusland for at flyve til ISS

Sputnik Danmark, 7. august 2015 – "Danmarks første astronaut Andreas Mogensen fra den Europæiske Rumorganisation gik torsdag i gang med at aflægge prøver før flyvningen. Det sker i centret for kosmonautuddannelse i Stjernebyen uden for Moskva. Han er sat på det nye hold, der skal op til den internationale rumstation ISS. Det beretter RIA Novosti."

Således lyder det i Sputnik Danmarks artikel. Videre lyder det:

"Andreas Mogensen har udtalt, at han er meget begejstret for den forestående mission og håber på at kunne lære noget af den besætning, der er på stationen nu.

'Det er en meget stor ære. Jeg er meget glad for at være den første danske astronaut. Selvom jeg har erfaring fra arbejde på andre områder, så er arbejdet i verdensrummet noget helt andet', sagde han til journalisterne ved eksamenstræningen for den nye besætning, der skal op til den internationale rumstation. Opsendelsen er planlagt til 2. september og skal ske med transportfartøjet Sojuz TMA-18M.

Læs hele artiklen på Sputnik Danmark her.

Se Det danske Schiller Instituts interview med Andreas Mogensen fra 10. oktober 2014.

Danmarks første astronaut Andreas Mogensen: EIR interview

Link to the video of the press conference in english. EIR questions start at 47 min.

Press conference with Andreas Mogensen and ESA's Nigel ..., Oct. 10, 2014, , including three questions from EIR, Executive Intelligence Review's Michelle Rasmussen, International Press Center, Copenhagen

Privat interview på dansk: 10 min.